

DROP ZONE

Official Bulletin of the *First Allied Airborne Army Command*

2014 No. 1

Inhoud:

Van de Voorzitter	Pag. 2
Werkgroepen	3
Hoe werd kerst gevierd in 1944	4
Beginnen met Re-enactment	6
FAAAC Ordnance Dept	8
Ox & Bucks WWII	9
101st ABDIV MP	11
In Memoriam	13
Verenigingsnieuws	14
- Kerstwens	
- Vraag en Aanbod	
- Bezoek Broken Dreams	
Fact Sheet: <i>The U.S. Parachute Inf Bn 1942-1944</i>	17

< 101st 506th E-Co tijdens fotosessie in de Ardennen op een historisch plek. De foto is genomen door 'Fox Green', Michael Badenbroek †

Value Peace & Respect History!

DROP ZONE

Official Bulletin of the
First Allied Airborne Army
Command

2014, No 1

www.faaac.nl

Doel: Alle FAAAC leden te informeren over activiteiten en nieuws dat gerelateerd is aan de vereniging.

Het DROP ZONE Bulletin kan ook worden gebruikt om contacten naar buiten te onderhouden en te verstevigen.

Redactie: Bram de Jong
editorial-office@faaac.nl

Eindredactie:
Fred Scheurwater
fred@faaac.nl

Distributie: Fred Scheurwater

**Input voor de DROP ZONE
s.v.p. sturen naar de Redactie:**
editorial-office@faaac.nl

De redactie behoudt zich het recht voor om aangeboden tekst te redigeren. Dit v.w.b. stijl, formaat indien gewenst, verantwoording en spelling.

Copyright FAAAC

Van de Voorzitter

Fred Scheurwater
First Allied Airborne Army
Command

Welkom bij ons eerste officiële club bulletin genaamd “Drop Zone”. Mijn eerste taak is om als voorzitter van onze living history club dit voorwoord te schrijven. Meestal beginnen dan mede “collega” voorzitters mensen te bedanken. Ik wil dit in ieder geval doen aan het adres van Bram de Jong. Hij heeft dit initiatief genomen. Hij deed dit vele jaren als hoofd voorlichting bij de U.S. Army. Nadat hij zijn dienstplicht had vervuld als marinier, kwam hij in dienst als Nederlands Defensie burgermedewerker bij het Amerikaanse leger (SDDC, 598th Transportation Brigade) en heeft dit 39 jaar vol gehouden. Daar werd hij ook regelmatig uitgezonden en werd ook gemilitariseerd bij uitzendingen naar Kroatië. Hij werkte daar als tijdelijk Majoor RNLA bij de U.S. Army. Ik ben zeer verheugd dat Bram deze vrijwilligerstaak op zich heeft genomen.

De eerste reacties die ik ontving na het nieuws dat wij een eigen club bulletin zouden krijgen waren zeer positief: “Goed initiatief - Geeft heel veel mogelijkheden - Kunnen we een hoop info in kwijt”. Daar ben ik het mee eens. Laten wij proberen zoveel mogelijk gezamenlijk te doen. Ik werk samen met Bram en gebruik de ervaring en adviezen die hij heeft opgedaan als hoofd PR bij de Amerikanen.

Ik wil verder met de ontwikkeling van onze living history club. De afgelopen jaren zijn druk en woelig geweest. Met name dit afgelopen jaar 2014 waarin 70 jaar herdenking als lustrum jaar werd gezien, zowel in Normandië maar ook in Nederland vooral in het Gelderse en Brabantse gedeelte van ons land. Naast het organiseren dit jaar in Brielle, wat ons eigen “huis” evenement is, lag er ook veel druk op OMG2014 later in het jaar. In het bijzonder OMG2014 heeft binnen onze organisatie er nog al ingehakt. Dit is niet de plaats om verslag van te doen, maar ik wil wel even meegeven dat qua uitbeelding en beleving voor onszelf en voornamelijk voor het publiek, dit evenement niet heeft gebracht wat gebracht had moeten worden. Desondanks is het wel een goed bezocht evenement geweest, en heeft het publiek daar ook positief op gereageerd.

Op het moment dat ik dit zit te schrijven, is het een echte regenachtige Nederlandse november zondagochtend. Ik zit me te beraden over wat ik verder zal schrijven in mijn eerste voorwoord. Ik wil aan u kwijt: Een soort beeld voor de toekomst, zoiets van waar staan wij met onze club? En, waar gaan wij naar toe? Ik wil dit kort toelichten. De afgelopen jaren stonden in het teken van de 101st AB. Er zijn echter altijd wensen geweest van leden, die ook wat anders wilden doen. Hiervoor hebben wij onze club FAAAC opgericht. We hebben nu de mogelijkheden gecreëerd om diverse werkgroepen aan te maken die in 1944 vielen onder “command” van First Allied Airborne Army Command.

Dit afgelopen jaar is als eerste werkgroep de “Franse SAS” aangesloten, hierop volgde een Britse werkgroep en nu is bekend dat er binnen de 9th Army Air Force, de RAF zal aansluiten. Ook zijn er geluiden dat ook 82nd AB zouden willen meedoen. Eén van de belangrijkste redenen is dat wij met de FAAAC een wat breder draagvlak willen creëren zodat de jeugd kan aansluiten, en de club kan groeien. Maar ook de wat ouderen onder ons moeten hun ding kunnen blijven doen. Er zal dus een gezonde mix moeten komen van allerlei leden, *(Vervolg op pag. 3)*

jong en oud, die hun rol of functie kunnen uitoefenen. Ouderen zullen vaker een officiersfunctie kunnen vervullen. Hierdoor zal de jeugd meer actief kunnen blijven in het uitbeelden van combat situaties, en dit meer en meer geloofwaardiger kunnen laten overkomen bij evenementen en demonstraties.

In de toekomst bestaat dus de mogelijkheid dat onze living history club breder word doordat er

meer werkgroepen bij komen. Die werkgroepen zullen meer en meer hun eigen agenda gaan ontwikkelen. In de praktijk betekent dit dat sommige leden gaan kiezen voor een bepaalde werkgroep en een andere keer wellicht voor een andere werkgroep. Op zich denk ik wel dat dit een goede ontwikkeling is.

Ik merk nu dat het heel lastig is om een voorwoord af te sluiten. Maar ik vind dat we een goede stap hebben genomen om via dit nieuwe medium onze Living History Club nog meer in de belangstelling te zetten.

“Keep up the good work”

2nd Bn, 506th PI, 101st AB

Contactpersoon:
Major
Johan van Waart

E-mail:
johan@faaac.nl

RAF (Dutch) 322 Squadron

Contactpersoon:
Flt. Lt.
Martin Trouborst

E-mail:
raf@faaac.nl

101st ABDIV MP

Contactpersoon:
1st Lt De Vil
(André Jans)

E-mail:
mp@faaac.nl

Ox & Bucks WWII

Contactpersoon:
Martijn Hendaal

E-mail:
martijn@faaac.nl

French SAS

Contactpersoon:
John Danker

E-mail:
john@faaac.nl

Hoe werd kerst gevierd in 1944

Op kerstavond, de heiligste nacht voor vele christelijke volkeren van de wereld, gaf Adolf Hitler de opdracht aan zijn Luftwaffe, tenminste wat er nog van over was, om Bastogne te bombarderen. Na het antwoord "NUTS" van de Amerikanen, gaf Hitler met deze aktie zijn frustratie na een furieuze woedeaanval tot uiting. Voor honderden Duitse en Amerikaanse soldaten die vast zaten in deze belegering, zouden de gebeurtenissen van Kerstmis 1944 elk gevoel van heiligheid en vrede op aarde te niet doen. Voor de soldaten aan beide kanten, en voor de dappere mensen van Bastogne, zou dit geen stille nacht zijn.

Ons kerstavond verhaal.

Het volgende interview is met een man die, samen met zijn ouders, als burgers, de gevechten in de Ardense bossen tijdens de "Slag om de Ardennen" overleefden. Hun kleine huis zou het decor worden van een apart, fijn en zeer bijzonder kerstverhaal.

Het gehele opgenomen en beschreven interview is in het Engels. Omdat sommige zinnen eigenlijk niet te vertalen zijn volgt het hier in de Engelse taal.

• Fritz Vincken

Interview met Fritz Vincken

Fritz Vincken was a twelve year old boy in Germany who lived with his mother in the Ardennes Forest, in a hidden refuge during the fall of 1944. On the Eve of Christmas, American soldiers found their way to this isolated cottage and carried one of their wounded to shelter. Fritz' mother saw their need and decided to let them in even though she could be killed for doing so. She & Fritz spoke no English, but used hand motions to

invite them inside. Not long after a heavy knock at the door caused panic as Fritz and his mother realized that German soldiers were outside. Fritz' mother knew the punishment for harboring the enemy, but acted quickly and told the soldiers outside that they could have a nice hot meal, but must leave their guns outside because she had visitors inside and that even though they may not be friendly visitors, this was Christmas Eve and no one would use guns on this sacred night of peace. German soldiers and American soldiers shared a hot meal together on that special night and the German soldiers even helped the wounded American and then parted company in the morning having shared one night of peace on earth.

Fritz eventually moved to Hawaii after the War and recalls this special night of peace between the enemies in the following interview.

Q: What do you remember most about your childhood?

A: War! I remember one night very well. It was April 11, 1944. My mother and I were sitting in the basement when the bomb went off and our home collapsed. Suddenly we were homeless. I was twelve years old when the heavy bombing raid on the city of Aachen left my family homeless. My parent's bakery had burned like a torch and together we were all evacuated out of the smoldering ruins to a village near the river Rhine, where we found shelter.

Q: Where did you go from there?

A: One evening my father arrived in our village with a small army truck, picked up mother and me, and drove all through the night to take us to be in his proximity. There, about 20 miles from where he was housed at the bakery, deep inside the Ardennes Forest on a wooded mountain stood a lonely hut that was to become my home for the next several months. A Belgian friend had shown father the way to get there. We intended to stay only a few weeks but were there from October through December.

Q: What was it like before the soldiers came that night in the forest?

A: By the 24th of December the weather cleared up. Temperatures dropped overnight to below freezing, but the sun rose on a cloudless blue sky. All day long, many hundreds of Allied planes flew on their deadly missions undisturbed. The gloomy, heavy, roar of their engines, would remain forever entrenched in my mind. When darkness fell in late afternoon, the sudden quietness was conspicuous, as countless stars reclaimed the heavens. There were even long icicles that had formed outside our windows.

Q: What happened when the American soldiers appeared at the door?

A: My mother knew the penalty for harboring the enemy, but when she looked into the young Americans eyes and saw that one was badly hurt, she opened the door and let them in. We did not speak English, but one of the Americans spoke French to my mother and she could converse with him in French. We learned that the stocky, dark haired fellow was Jim; his comrade, tall and slender, was Ralph. Herby was the wounded one. We added more potatoes to our dinner and made extra places at the table. Then there was a knock at the door.

Q: Were you frightened at who might be there?

A: Yes!, Germans! I was almost paralyzed with fear, for though I was a child, I knew that harsh law of war: Anyone giving aid and comfort to the enemy would be shot. Mother quietly talked to them outside and then invited them in, but made the German soldiers put their weapons in the shed before entering the cabin. She then took the American soldiers weapons. When they came in the feelings were awkward. After a while one of the German soldiers aided the wounded American. Then we added more ingredients to our stew and invited these en-

emies to sit down together for dinner. One of the German soldiers, an ex-medical student fixed the wounded American and then Mother read from the Bible and declared that there would be at least one night of peace in this war -- Christmas night in the Ardennes Forest. After a good-nights rest they said their goodbyes and went on their way. The German soldiers told the Americans which way their camp was and gave them a compass to find their way.

Q: What do you feel your mother's intentions were that night?

A: Survival!!

Q: Does humanity transcend war?

A: It depends. If you look at the diary of Anne Frank, she says man is naturely good, but situations bring out the good and bad of people.

Q: Why do you think that the German soldiers didn't turn you in?

A: I think it was my mother's personality and her persuasivness to have them rest for one peaceful night. There was a place to stay, hot food, and shelter from the cold and they appreciated that.

Q: If the soldiers that had knocked on your door were Russian, do you believe they would have been invited in?

A: Yes, Russian soldiers are very good hearted and good natured. The Russians had revenge, they killed women, children, and anything they were told to do they did it. But when they were "sober" they were very good people.

Q: Have you ever been reunited with the German or American soldiers you and your mother helped that Christmas Eve night?

A: Yes, I have been reunited with two of the American soldiers, but not the German soldiers. I was reunited with Ralph Blank at his nursing home. I waited 51 years for this moment and the TV show "Unsolved Mysteries" helped me become reunited.

Q: Where are your parents now?

A: My parents remained in their homeland after the war. My father passed away in 1963, and my mother followed three years later. I got married on February 28, 1958 and came to Hawaii.

Q: What are your feelings of that night in 1944?

A: Many years have gone since that bloodiest of all wars, but the memories of that night in the Ardennes never left me. The inner strength of a single woman, who, by her wits and intuition, prevented potential bloodshed, taught me the practical meaning of the words: "Good will Toward Mankind." Now and then, on a clear tropical winter night, I look at the skies for bright Sirius and •

• This illustration shows the German soldiers around he Christmas table.

we always seem to greet each other like old friends. Then, unfailingly, I remember mother and those seven young soldiers, who met as enemies and parted as friends, right in the middle of the battle of the Bulge.

Note - Fritz passed away on December 8, 2002 in Oregon, at the age of 69.

Bijdrage van Fred Scheurwater, Voorzitter FAAAC

Bronvermelding:

Interview by Joalena Ashmare, Senior at Kahuku High, Honolulu, Hawaii, Feb 1997. <http://ba-ez.org/educatn/LC/OralHist/vincken.htm>

• Fritz Vincken was reunited with Ralph Blank at his nursing home.

• Archief Foto

Beginnen met re-enactment

door Johan van Waart, 101st AB 506th PI 2nd Bn E-Co, (e-mail: johan@faaac.nl)

• Foto: Bram de Jong

• FAAAC re-enactors waren in grote getalen aanwezig bij de herdenking van 70 jaar Operation Market Garden afgelopen zomer. Op de foto wordt in het basiskamp te Veghel overleg gepleegd met behulp van kaart en kompas bovenop de motorkap van een Jeep. (Vl.nr: Manu Wacanno, Marcel van Genderen, Eric Ommering en Bert de Jong, 101st AB 506th PI 2nd Bn E-Co)

Waarschijnlijk ben je al vanaf zeer jong af aan met geschiedenis bezig geweest en heb je affiniteit voor een bepaalde periode. Dit artikel komt in de eerste editie van het verenigingsblad van WWII re-enactment vereniging FAAAC (First Allied Airborne Army Command). Ik zal mij hier beperken tot re-enactment van de WWII periode.

Re-enactment

Re-enactment is het uitbeelden van het dagelijks leven, acties en uiterlijk van een soldaat tijdens WWII. Dit kan plaats vinden door “static displays”, een statisch kamp of positie waar uniformen, wapens, uitrustingsstukken en persoonlijke eigendommen uitgesteld worden. Het kan ook plaatsvinden door “mock-battles”, het naspelen van veldslagen of tactische bewegingen met “blank-firing” wapens. Dit zijn wapens die alleen “losse flodders” schieten, dus alleen een knal geven en geen projectiel afschieten.

Re-enactors

Je hebt al veel gelezen over WWII en misschien ook al een aardige collectie verzameld van modellen van tanks of vliegtuigen of wapens en wellicht al enkele uniform- en uitrustingsstukken. Op een gegeven moment kom je ook in contact met re-enactors. Je woont een evenement bij of je ziet foto's van een evenement met re-enactors die zeer waarheidsgetrouw de WWII periode uitbeelden. Je besluit dat WWII re-enactment je wel wat lijkt. Hoe nu verder?

Meedoen

Allereerst moet je grondige research doen naar de verenigingen die uitbeelden wat je aanspreekt. Er zijn in Nederland verschillende verenigingen die Duitse of Geallieerde WWII troepen uitbeelden. Onderzoek hoe deze verenigingen verschillen in aanpak en bezoek een aantal evenementen waar je de mensen binnen deze verenigingen kan ontmoeten. Maak vervolgens een keuze voor een bepaalde vereniging en vraag of je kan komen kennis maken. Als je besluit om lid te worden zal er een periode volgen waarin de vereniging en jij aan elkaar kunnen wennen. Dit “aspirant” lidmaatschap duurt bij FAAAC een jaar.

Uitrusting

Vindt uit wat de basis uitrusting is die benodigd is om aan een evenement deel te nemen. Koop niet teveel in het begin. Kom in ieder geval niet volledig gepakt en

bezakt met alle spullen die je ooit verzameld hebt aan op je eerste evenement. Re-enactors zijn over het algemeen behulpzaam naar nieuwe leden en er zijn vaak leden in een vereniging die bepaalde artikelen over of te leen hebben. Het is eveneens beter om de informatie die er binnen de vereniging is te gebruiken die er bestaat over welke uitrusting het beste is en waar die te krijgen is.

Welke uitrusting je nodig hebt is ook afhankelijk van de rol die je wil gaan spelen. Misschien verandering je daar nog over van mening als je je meer verdiept hebt. Daarom is het in het begin ook beter te wachten met alles aan te schaffen wat je denkt nodig te hebben.

Verplichtingen

Wettelijk zijn er eisen om lid te worden van een re-enactment vereniging. Aangezien er gebruik gemaakt wordt van wapens moet je minstens 18 jaar zijn en je kan pas in aanmerking komen voor een wapen na een jaar van volledig lidmaatschap. Re-enactment wapens en re-enactors moet voldoen aan de eisen van de Wet Wapens en Munitie (WWM) en de Circulaire Wapens en Munitie (CWM). Voor de meeste blank-firing wapens kan een verlof worden aangevraagd. Wees ervan bewust dat sommige WWII wapens onder huidige wetgeving illegaal zijn, zoals bijvoorbeeld een trench-knife en handgranaten die niet genummerd en op verlof gezet zijn. Bij elk evenement kunnen er controles zijn van ambtenaren van Bijzondere Wetten om wapens en verloven te controleren. Het is daarom uiterst belangrijk dat alles klopt. Voor elke mock-battle zijn er ook regels wat betreft gebruik van wapens. In je aspirant jaar als lid zal je daarover ingelicht worden. Het is ook zeer belangrijk je aan die regels te houden.

Toewijding

Re-enactment vereist toewijding en inzet. Financiële inzet, door de benodigdheid van uniform(en), wapens en uitrusting maar ook inzet in enthousiasme en tijd. Het verzorgen van uniform- en uitrustingsstukken, het schoonmaken van wapens en natuurlijk het bijwonen van evenementen waarvan de duur kan verschillen van een dag tot een week. Tijdens evenementen zal slapen op een simpel veldbedje, in tenten met meerdere manschappen, ook toewijding eisen. Ook kan tijdens een evenement het programma wel eens plotseeling omgegooid worden. Je moet dan bereid zijn ineens iets anders te gaan doen dan gepland. Het is dan belangrijk enthousiast en positief te blijven. Besef wel dat bij alles je uitbeelding zo waarheidsgetrouw mogelijk moet zijn. Wanneer je veel geld aan je wapen en uniform hebt besteed voor een goede uitbeelding besef dan ook dat een mod-

erne bril of zonnebril, een plastic aansteker of een blikje RedBull je uitbeelding geheel teniet kan doen. Om over een mobiele telefoon op een verkeerd moment maar niet te spreken.

Rol

Re-enactment kan zover gaan als je zelf wil. Er zullen ongetwijfeld aspecten zijn die je minder liggen dan anderen. Je kan bijvoorbeeld een rol aannemen van iemand uit het verleden waar veel over bekend is en deze zo goed mogelijk naspelen of je kan je eigen interpretatie aan een rol geven. Je kan de voorkeur geven aan static displays over mock-battles bijvoorbeeld of je juist willen bekwamen in de gevechtstactieken van WWII. Het is ook mogelijk dat je je wil verdiepen in de persoonlijke geschiedenis van gesneuvelden of veteranen en hun familie.

In ieder geval zal het goed zijn als je aan trainingsweekenden deelneemt. Deze trainingsweekenden zijn een goede gelegenheid kennis te maken met alle leden. Zorg dus dat je op deze weekenden aanwezig bent. Tijdens deze weekenden zal je onderricht worden in wapens en wapenonderhoud, kaartlezen, radioverkeer en basis kennis van de eenheid die we uitbeelden als die mocht ontbreken.

Activiteiten

De activiteiten van een re-enactor zijn zeer gevarieerd en veelomvattend: opbouwen van een kampement, wachtdopen tijdens een evenement, mock-battles, bezoeken van scholen voor 3D geschiedenisles, bijwonen van herdenkingen en ceremonies, wapens schoonmaken, training, drillen om er een paar te noemen. Als re-enactor hoef je nooit stil te zitten. En als je stil zit mag je je afvragen waarom. En hopen dat er geen officier is die jou niets ziet doen en je een order geeft!

Re-enactment is niet anders dan veel andere activiteiten, je haalt eruit wat je erin stopt. Als je er veel tijd en moeite instopt krijg je echter een veelvoud van je inleg terug: fantastisch mooie weekenden, hele goede vrienden en onvergetelijke momenten. **Join now!**

• Foto van de auteur van dit artikel, Major Johan van Waart met Johny Hart, re-enactor en rechts met Eugene 'Gene' Gilbreath, veteraan 2HQ2, 506th PI, 101st AB from Springfield, Missouri. Johan laat hier zijn A2 jacket zien, dat zojuist door Gene werd voorzien van zijn handtekening. Bastogne, Museum Le Mess, 14 dec. 2014.

• Foto: Bert de Jong

Kijk ook eens naar onderstaande website met informatie over uitrusting:

http://www.band-of-brothers.be/index.php?option=com_content&view=article&id=54%3Am42&catid=30%3Akleding&Itemid=56

First Allied Airborne Army Command Ordnance Department

Bijdrage van:
2nd Lt. P. Eric Ommering
HQ Section, Easy Co.
506th PIR, 101st AB
(re-enacted)
e-mail:
e.ommering@faaac.nl

First Allied Airborne Army Command - Ordnance Department, een hele mond vol voor een hele kleine groep mensen die zich in de vereniging bezig houden met het wapenbeheer van de vereniging. De naam "Ordnance Department" is een samenvoegsel van de Ordnance Corps en War Department.

Het United States Department of War was het ministerie van de Amerikaanse overheid verantwoordelijk voor het beheer van de landmacht (en later luchtmacht) van 1789 tot 18 september 1947, waarna het een onderdeel werd van de National Military Establishment, wat op 10 augustus 1949 werd omgedoopt tot het Department of Defense. Het War Department werd geleid door de minister van Oorlog, die ook lid was van het Amerikaanse kabinet. De War Department werd ook als War Office aangeduid.

De datum "MDCCLXXVIII" en de titel War Office zijn illustratief voor de herkomst van het zegel. De datum (1778) staat voor het jaar van aanname. De term War Office werd gebruikt tijdens de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog en voor vele jaren daarna en werd geassocieerd met de Headquarters of the Army.

De United States Army Ordnance Corps is een van de Sustainment Branch van de United States Army, met het hoofdkantoor in Fort Lee, Virginia. De brede missie van de Ordnance Corps is om de gevechtseenheden van het Leger te voorzien van wapens en munitie, waaronder soms hun aanschaf en onderhoud. Samen met de Quartermaster en Transportation Corps vormen ze een cruciaal onderdeel van het Amerikaanse logistiek systeem.

Tegen 1940 alle Ordnance Corps opleidingen, officier en soldaat werden verplaatst van Raritan Arsenal, New Jersey naar de Aberdeen Proving Ground, voor de vorming van de Ordnance School.

• Archief Foto

• *Onderwijs voor Ordnance officieren en "enlisted" personeel werd geconsolideerd in 1940 in The Ordnance School in Aberdeen Proving Ground, Maryland (getoond in 1941). Aberdeen was het centrum van de Ordnance Branch voor 68 jaar, tot 2008.*

Ten tijde van de Tweede Wereldoorlog omvatte de verantwoordelijkheden van de Ordnance Corps, de productie, de verwerving, de distributie, en training missies voor de Army Ground Forces, de Army Air Force, en, in sommige gevallen voor de Navy. In augustus 1942 werd de Ordnance Corps verantwoordelijk voor aanschaf en onderhoud van alle gewelddoende en gemotoriseerde voertuigen.

Kenmerkend is dat de Ordnance Corps verantwoordelijk was voor het leveren van wapens en munitie aan de gevechtstroepen op divisieniveau. Materiaal werd geleverd in het theater aan depots, die voornamelijk weer verder leverde aan andere bevoorradingsinstallaties, en Ammunition Supply Points (ASP's), die voornamelijk munitie verspreidde aan de troepen. Hoewel de precieze organisatiestructuur altijd werd aangepast tot veldomstandigheden, waren er meestal twee ASP's per divisie. WWII Army Divisions hadden meestal een Ordnance Company.

Zoals de munitie onder de organisatorische hiërarchie werd verspreid naar beneden, hun transport en verdeling werd steeds de verantwoordelijkheid van de gevechtseenheden zelf •

Ik zal proberen in de toekomst het niet alleen over de wapens te hebben, maar ook algemene informatie te verschaffen over de huidige regels en wetgevingen in Nederland en België. Daarnaast kunnen leden ook hun woord hier laten verschijnen als ze iets te melden hebben over zaken die onder de Ordnance Department vallen. Van wapens tot voertuig.

Bronvermelding: Wikipedia, the free encyclopedia that anyone can edit.

Door Martijn Hendal,
Contactpersoon
Werkgroep Ox & Bucks WWII
email: martijn@faaac.nl

Beste allemaal,
Als eerste wil ik bedanken voor het gegeven dat wij een werkgroep mogen starten onder jullie vlag. We hopen dat deze bijzondere historie daarmee op de juiste wijze zal worden uitgedragen en we op deze manier de mensen die voor onze vrijheid hebben gevochten mogen eren. Dat is gelijk wel de hele beknopte samenvatting van ons doel. Samen met Theo Brink willen we deze werkgroep leven in blazen.

Ik zal mijzelf even voorstellen:

Inmiddels tel ik al 42 kaarsjes op de taart en leef met mijn vrouw en twee kids in het mooie Apeldoorn. Tussen de hobby's en interesses door ben ik werkzaam in de grafische industrie als accountmanager en mag hiervoor bijna door heel Nederland heen rijden.

Naast deze interesse ben ik ook actief in de sport als badmintontrainer en speel wat muziek in een

coverbandje. Mijn interesse richting WOII is al vrij jong begonnen, redelijk oppervlakkig totdat ik 11 jaar geleden voor het eerst naar Normandië mocht. Daarnaast is mijn goede vriend Theo van jongs af aan hiermee bezig en hebben we elkaar hierin gevonden en aangemoedigd.

Het bijzondere Britse verhaal heeft op mij een behoorlijke indruk achtergelaten, dusdanig dat het mij niet los heeft gelaten. Daar moesten wij iets mee doen en zodoende zijn wij uiteindelijk op het re-enactment gekomen.

Ox & Bucks WWII

Heel kort: onze focus ligt op de unieke eenheid the Oxfordshire and Buckinghamshire Light Infantry (Ox&Bucks) D-Company, 2nd Battalion Light Infantry.

Deze eenheid bestond gedurende D-Day, naast leden van fifty-second o.a. uit RAMC, 249th Airborne Royal Engineers en 7th parachute Bn.

Na de operaties gedurende D-Day zijn zij later ingezet o.a. in de Ardennen, Nederland en Duitsland (operation Varsity).

Natuurlijk kunnen we het heel uitgebreid hebben over vele details, maar daarvoor is een website in ontwikkeling. Maar vooral spreek ik jullie liever in persoon en hoor ik ook graag jullie ervaringen.

Adviezen over de inhoud van websites, info over onze werkgroep etc. etc. zijn altijd welkom. Ik geloof in de kracht van het delen van kennis en ervaring, niet het hebben er van.

Met hartelijke groet, of beter gezegd: *ham & jam!*

Lightbobs

(Dit was de bijnaam van de Ox & Bucks)

Bronvermelding: (naar een origineel document geplaatst tijdens de 65e viering van Operatie Overlord)

Binnen de 6th Airborne Divisie was tijdens WOII een unieke eenheid gecreëerd. Namelijk de 2nd Airborne Battalion Oxfordshire & Buckinghamshire Light Infantry. Onder hun eigen leden bekend als de 52nd Light Infantry, wat weer afstamt vanuit hun vorige titels uit 1881.

Normandië (operation Overlord, coup de main)

Rond middernacht op de nacht van 5-6 juni '44 begonnen zes Horsa Gliders aan hun landing in Normandië. (Vervolg op pagina 5)

• Pegasus Bridge

Onder leiding van Major John Howard was het de taak om met deze goed getrainde mannen twee bruggen te veroveren (in takt) over de rivier de Orne en de ander over het Caen kanaal. Deze twee bruggen waren van cruciaal belang voor de verdediging van de linkerflank van de invasie welke een paar uur later zou plaatsvinden. Na verovering zouden ze de bruggen moeten houden totdat ze werden afgelost door de 7th Light Infantry Battalion of the parachute regiment.

Mede door hun unieke training op het gebied van "hit en run" op bruggen is het uiteindelijk een groot succes geweest (één van de weinige gedurende WOII) en met slechts twee verloren zielen hadden ze beide bruggen in hun handen. Nadat de code woorden "Ham & Jam" waren uitgezonden naar Engeland, begon het pas: De bruggen zien vast te houden. (Ham stond voor de brug over het kanaal en Jam voor de brug over de rivier. Zo wist Engeland welke brug er wel en welke eventueel niet in Engelse handen was).

Rond drie uur 's nachts kwamen de versterkingen van de 7th Para. Rond het middaguur kwamen Lord Lovatt's commando's langs hun positie. Het heeft echter tot 21.15 uur moeten duren, voordat uiteindelijk de 3rd Division vanuit Sword Beach pas aan kwam om de Light Infantry boys te ontheven van hun taak. Gedurende deze langste dag lagen de verdedigers continue onder vuur door zgn. counter attacks en scherpshutters.

Gedurende de dagen daarop leden ze veel slachtoffers mede doordat ze in werden gezet als normale infanterie. Spijtig genoeg om daarvoor een dergelijk gespecialiseerde eenheid voor in te zetten. In September '44 keerden ze weer terug naar Engeland.

Arnhem (operation Market Garden)

September '44 -- Voor ons Nederlanders één van de bekendste verhalen natuurlijk. Maar de bijdrage van dit specifieke regiment is minder gekend.

Over dit fiasco is heel veel geschreven dus daar ga ik verder niet op in. Wat ik wel wil noemen is dat enkele officieren van de 2nd Para Battalion ex Ox & Bucks officieren waren! Waaronder Major Tatham-Warter (ex 52nd). Gedurende trainingen in Engeland had hij al twijfels over de werking van de radio's. Daarvoor in de plaats gebruikten ze, met positief effect, tijdens het verplaatsen en de verdediging van en naar de bruggen dan ook de zgn. Bugles. Major Tatham-Warter is beter bekend als de man met de paraplu die te zien is in de film A Bridge Too Far.

Officieel viel de 52nd onder de 1st Airlanding Brigade van het 1st British Airborne Divisie en waren onderdeel van het Divisional Defence Platoon. Dit

• De brug over de Rijn.

deden ze totdat ze werden overgeplaatst naar de 6th Airlanding Brigade dat weer viel onder de 6th Airborne sinds '43. Het is best merkwaardig dat zij, als brug-specialisten, niet zijn ingezet gedurende de daadwerkelijke aanval op de brug.

De Ardennen (Battle of the Bulge)

In december '44 vocht het 52nd samen met 6th Airborne Division om daar in allerijl mee te helpen gedurende de Battle of the Bulge.

The Rhine Crossing (Operation Varsity)

Op 23 maart 1945 was de start om de Rijn over te steken. Het 6th Airborne vocht samen met 17th US Airborne Division. De Britten hadden als doel om de Duitse versterkingen tegen te houden die zich ophielden in de buurt van Hamminkeln en Ringenburg die hun opmars hadden richting de bruggen.

De 52nd had als taak om ten noorden van Hamminkeln de wegen en de spoorbrug veilig te stellen (schijnbaar had het 52nd een brug-obsessie). Gedurende hun landing d.m.v. gliders zijn ze de helft van de eenheid verloren omdat ze uit de lucht werden geschoten door AA guns.

Op het einde van de dag waren alle drie de companies toch succesvol. De wegen en de bruggen waren in hun handen. Ze waren nog met een derde over (totaal 400 man uitgeschakeld waarvan 103 gedood, voornamelijk in de gliders).

Uiteindelijk zijn ze samen met de restanten van de 6th Airborne, onder het divisional motto "Go To It", Duitsland verder ingetrokken. Na de oversteek over de rivier Weser, richting Minden, Celle, Dover de Elbe waar ze uiteindelijk de Russen hebben ontmoet in Wismar op 2 mei 1945 •

• Station Hamminkeln

Operation Market Garden 2014

101st ABDIV Military Police Platoon

After
Action
Report

Door First Lieutenant André Jans,
alias 1st Lt. De Vil

Nieuwe MP Werkgroep!

Begin 2012 begonnen enige leden van de FAAAC met de 101st ABDIV MP platoon uitbeelding. Sindsdien zijn we groeiende in onze kennis en leidental. De MP's werden meestal niet erg gewaardeerd door de gemiddelde GI soldiers in WW2. Dit omdat ze de controlerende hand waren van hun Divisie commandant. Een gevoel wat bij velen diep zat, en nog zit. Op Camp Heeswijk 2012 zag 101st veteraan John Primerano onze MP's en zijn sprekende woorden "I smell rats!" deed ons vermoeden dat wij als MP's op de goede weg waren met onze uitbeelding.

Camp Veghel, OMG 2014

Een nieuwe uitdaging lag in de aanloop naar Operation Market Garden 2014 waarbij een groot Basecamp bij Veghel als uitvalsbasis zou gaan dienen voor ruim 10 dagen re-enactment en voertuig handelingen. Naast ons eigen FAAAC leden hebben we enige gastleden van andere verenigingen erbij betrokken en naar onze mening is dit super verlopen. Camp Veghel was bedoeld voor alle betrokken OMG units dus we hebben er een mix van 82nd, 101st en Brits van kunnen maken. Niet alle MP leden konden full time meedoen maar gemiddeld hadden we toch zeven man per dag om

• Foto: André Jans

• Cpl. Kuko (Jeroen Dijkstra), Sgt. Di Ablo (Harold Schreuder), T/5 Twan van de Hurk, Pfc. Berry Andriessen, 1st Lt. De Vil (André Jans), Sgt. Dippy (David Hoes), Pvt. Luuk Bennink

in zetten. Voor het eerst liep ik als Provost Marshall, de MP officer in charge. Aangezien de gemiddelde MP soldaat al gemist kon worden als kiespijn zou de Provost Marshall al gauw de "Devil Himself" moeten zijn. En zo waar 1st Lt. De Vil was geboren tot grote hilariteit van de anderen. Hoofdschuldige, former Sergeant Di Ablo zit nog in Leavenworth ten tijde van op het opstellen van dit rapport.

Belangrijke beveiligingstaak

Voor OMG 2014 hadden we een slagboom en MP post ingericht bij de hoofd-

• Foto: André Jans

• Sgt. Di Ablo (Harold Schreuder), Cpl. Kuko (Jeroen Dijkstra) en Staff Sgt. T. Reehugger (Gerrit Oldenburger) verwelkomen kinderen van scholen uit de buurt van Camp Veghel.

ingang van Camp Veghel, en alle bezoekers en re-enacters moesten er passeren. Veel verkeer en vragen. Het is één van de hoofdtaken van de MP om verkeer goed doorgang te laten vinden, wat af en toe wel lastig was met de grote hoeveelheden verkeer en publiek op één aanvoer weg. Tevens werd het re-enactment terrein afgezet en overdag bewaakt door de MP als de re-enacters in het veld

• Foto: André Jans

waren. Vele re-enacters hebben grote bedragen in hun hobby gestoken en willen dit natuurlijk niet graag onbeheerd achterlaten. Veel vragen kwamen met name van de schoolklassen over wat we deden. De verhelderende (lees intimiderende) toespraken van Staff Sergeant Oldenburg werkten inspirerend en geen enkele puber werd dan ook gearresteerd nadien wegens het veroorzaken van overlast of het stellen van domme vragen. Lastiger waren enige overjarige pubers die met alcohol werden betrapt en des overéenkostig werden aangepakt. Duitsers werden helaas niet aangetroffen nabij Camp Veghel en onze enige Prisoner Of War (POW) betrof een herdershond van Duitse makelij. Na het opdienen van een malse worst aan deze POW vertelde hij ons de gehele Duitse opstelling in Zuid-Oost Brabant. Helaas was hij niet bekend in Arnhem.

Na tien dagen in het veld met elke dag over 2000 bezoekers en het slapen naast een drukke A-50 snelweg waren de meeste MP's wel battle tired. De belangstelling van het publiek was erg mooi maar soms wel benauwend. Het afwassen van de pannen na het avondeten werd nog veelvuldig gefotografeerd. Hopelijk hebben ze allemaal dat groene Drecht flesje in beeld!

Veteranen

Heel indrukwekkend waren de toch in grote getallen aanwezige veteranen van diverse landen. Niemand zou dit verwachten maar de OMG herdenkingen trekken nog steeds hun aandacht en helpen ook hun opvattingen ten opzichte van de MP terug te brengen. Ze voelden nu nog steeds de alziende ogen van de MP op zich gericht. Een mij onbekende 101st veteraan spuide tijdens zijn vertrek nog zijn gevoelens toen hij ons begroette met "Motherf*ckers!" Mede hierdoor gesterkt gaan we gemotiveerd verder.

To protect and Serve! Your beloved 101st ABDIV MP Platoon!

• Hier sta ik, 1st Lt. De Vil (André Jans) met onze Duitse POW. Gezien de leeftijd van deze duitser waarschijnlijk nog Volksturm ook. H-Jugend lijkt me onwaarschijnlijk, hahaha.

- Advertentie -

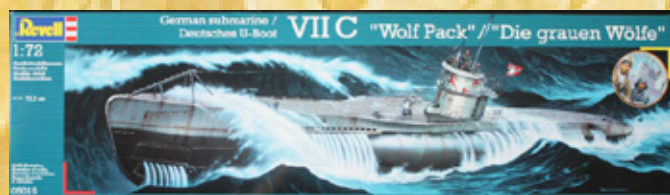
HEEREN SFEREN

dé online shop met nostalgische SFEER

Heel veel modelbouw! Modellen kunnen op aanvraag geleverd worden, mail ons je gewenste bouwdoos en we zoeken hem voor je op! We kopen in bij alle bekende importeurs.

BoB-leden krijgen korting!

We hebben de volgende merken:
Tamiya, Fujimi, Hasegawa, Airfix, Italeri, Revell, Trumpeter, MiniArt, etc.

Heeren Sferen is een onderdeel van The Theme Machine™
Wilgehout 13, 3371 KE Hardinxveld-Giessendam, t 0184 769074

heerensferen.nl

In Memoriam

Op 3 juni 2014 overleed ons zeer gewaardeerde FAAAC lid,

Michael Wilfred Joseph Badenbroek

5.11.1969 - 3.6.2014

Velen zullen hem herinneren als **Fox Green Army-Photographer**. Hij maakte veel indrukwekkende foto's (zie ook de foto op de voorpagina van dit eerste Drop Zone bulletin). Veel van zijn foto's zijn te zien op zijn website www.army-photographer.com en zijn Facebook page.

Michael en zijn getalenteerd fotowerk blijven leven in onze herinneringen. Ons medeleven gaat uit naar zijn vrouw en kinderen. Wij wensen hen veel sterkte met het verlies van hun man en vader.

• U ziet hiernaast een indrukwekkende foto van Michael Badenbroek - Fox Green Army Photographer, die hij maakte voor zijn kerstkaart vorig jaar.

Onze condoleances gaan ook uit naar de nabestaanden van:

William "Wild Bill" Guarnere was sergeant in Easy Co, 506 PIR 101st Airborne Division. Wild Bill verdiende zijn bijnaam vanwege zijn grondige haat voor Duitsers. Wild Bill had de dag voor de sprong in Normandië op 6 juni 1944 vernomen dat zijn broer in Italië ("where the hell is Monte Cassino?") gesneuveld was.

Wild Bill was afkomstig uit Philadelphia, Pennsylvania, geboren op 28 april 1923, en ging vrijwillig bij de paratroops in 1942. Hij was een Toccoa original en een van de beste soldaten in E Co. Hij sprong op 6 juni in Normandië en op 17 september in Nederland en nam deel aan de "tailgate jump" in Bastogne. Vanwege zijn daden bij de actie op de Duitse kanonnen bij Brecourt Manor werd hij onderscheiden met de Silver Star.

Wild Bill raakte zo zwaar gewond aan zijn been tijdens een artillerie beschieting in the Battle of the Bulge (hij probeerde zijn maatje Joe Toye die ook zijn been gewond was in veiligheid te brengen) dat zijn been geamputeerd moest worden.

Bij terugkeer in Amerika werd hij voor tachtig procent gehandicapt verklaard maar was ondanks zijn handicap werkzaam als timmerman, vertegenwoordiger en drukker.

Wild Bill was ook bekend om zijn soms bijtende opmerkingen en gevoel voor humor. Een van zijn vaste vragen was voor bezoekers die hem meldden dat ze in de bossen bij Foy waren geweest of nu stonden: "Did you find my leg?"

Sommige leden van Band-of-Brothers hebben Wild Bill ontmoet en hij heeft op hun een onvergetelijke indruk gemaakt. Hij zal niet vergeten worden. Wild Bill overleed op 8 maart 2014 en ligt begraven op Holy Cross Cemetery, Yeadon, Delaware County, Pennsylvania, USA.

(Tekst aangeleverd door Major Johan van Waart)

FAAAC Verenigingsnieuws

• Archief Foto

• Een indrukwekkende foto van Kerst 1944. Laten we niet vergeten!

Vraag & Aanbod

Te Koop

Ik heb te koop een nieuwe M42 Broek, deze is terug gekomen van een klant, waarvoor de broek te groot is. De maat is 40" waast, dit betekend tussen de 98 cm en 104 cm mag de omtrek van je middel zijn om deze broek aan te kunnen. €55 is de speciale prijs.

Master Sergeant Fred Scheurwater,
2nd Platoon, Easy Co. 506th PIR, 101st AB
VZW Band of Brothers Belgium and The
Netherlands
fred@faac.nl

Film en Boek 'Broken Dreams'

voor meer informatie zie onderstaande links:

<https://www.facebook.com/BrokenDreamsDocumentary>

<http://www.vanoschfilms.nl/docs/broken-dreams/>

Bezoek aan 'Broken Dreams'

• *Onderonsje tussen Ad Moest en Major Johan van Waart*

Lelystad -- Zaterdagmiddag 22 nov. 2014 was Band of Brothers met vele anderen uitgenodigd voor de première van de documentaire en boekpresentatie van 'Broken Dreams'. De première vond plaats in het Aviodrome in Lelystad. Dit was wel een hele mooie locatie hiervoor. De film en het boek gaan over een Dakota die aan het eind van de oorlog van de band rolt. We volgen het leven van de Dakota door de ogen van dit vliegtuig. Ze vertelt door middel van een vrouwelijk Amerikaanse stem haar levensverhaal. Dit is overigens heel goed en mooi gedaan. Je ziet de Dakota echt als een persoonlijkheid en gaat gaandeweg met 'haar' meeleven.

Het verhaal begint vanaf het moment dat ze voor de eerste keer vliegt tot de rampzalige nacht waarop ze zwaar beschadigd raakt tijdens het transport naar de musical Soldaat van Oranje op voormalig vliegveld Valkenburg. De filmpresentatie werd goed bezocht door zowel re-enactors als vliegtuigliefhebbers. De film is zeker een aanrader!

Na afloop hebben we nog gezellig wat gedronken voordat iedereen weer naar huis ging.

Bijdrage van John van der Steen

• *Lise Ommering, Renee Stok en Carolla van de Steen.*

Nieuw bij FAAAC

• Sinds kort heeft de FAAAC twee zware houten hamers in bezit. Die zullen zeker van pas komen!

Vraag & Aanbod

Heeft u spullen gerelateerd aan onze re-enactment hobby te koop of zoekt u spullen?

Stuur uw vraag of aanbod, eventueel met een foto (*jpg formaat*), naar de redactie van **Drop Zone bulletin**, editorial-office@faaac.nl en wij publiceren uw vraag of aanbod!

Te Koop

- Origineel WWII Veldflessen 35 euro
- Origineel WWII Suspenders 35 euro

- Origineel WWII (export) M1 Garand bajonetten 65 euro

- Rebro 82nd AB US flag 3 euro
- Diverse WWII kaarten 4 euro

Johan van Waart, johan@faaac.nl

FAAAC Nieuwjaarsborrel op 24 januari 2015

Locatie: The Theme Machine™
Wilgehout 13
3371 KE Hardinxveld-Giessendam, NL

Start vanaf 12:00 uur

The United States Parachute Infantry Battalion, 1942 to 1944

In its original format, the Parachute Infantry Battalion was a particularly small unit, with over 300 men less than its regular Infantry Battalion equivalent

1 The Parachute Infantry Battalion, circa 1942 to mid 1944

Battalion Headquarters (4 Officers)

Headquarters Company (7 Officers, 138 men), comprised of;
Company HQ (2 Officers, 7 men)
Staff Section (7 men)
Mess Section (25 men)
Communication Section (1 Officer, 22 men)
Light Machine Gun Platoon (2 Officers, 40 men)
Mortar Platoon (2 Officers, 37 men)

Three Rifle Companies (8 Officers, 119 men), each comprised of;
Company HQ (2 Officers, 14 men)

Three Rifle Platoons, each comprised of;
Platoon HQ (2 Officers, 5 men)
Mortar Squad (6 men)
Two Rifle Squads, each comprised of 12 men

Total Strength of 530 all ranks (35 Officers and 495 men)

2 The Parachute Infantry Battalion, circa mid 1944 to early 1945

Battalion Headquarters (6 Officers)

Headquarters Company (7 Officers, 180 men), comprised of;
Company HQ (4 Officers, 15 men)
Staff Section (15 men)
Mess Section (22 men)
Communication Section (27 men)
Supply Section (13 men)
Light Machine Gun Platoon (1 Officer, 46 men)
Mortar Platoon (2 Officers, 42 men)

Three Rifle Companies (5 Officers, 125 men), each comprised of;
Company HQ (2 Officers, 20 men)

Three Rifle Platoons, each comprised of;
Platoon HQ (1 Officer, 5 men)
Mortar Squad (6 men)
Two Rifle Squads, each comprised of 12 men

Total Strength of 583 all ranks (27 Officers and 556 men)

Points of note: Like all such airborne units, the Parachute Battalion was remarkably light. It mimicked the organisation of a normal Infantry Battalion to some extent, but incorporated several adjustments. Support weapons were held directly by the Platoons in the Rifle Company and there were of course no towed antitank guns to rely on.

In August 1944 the Battalion was reorganised, which led to an increase in personnel but a drop in the number of commissioned officers. There was no change in firepower, machine gun, mortar and Bazooka issue remaining as before.

The elements of the Battalion

Battalion Headquarters – as with the Infantry Battalion, this comprised the command staff of a Lieutenant Colonel, his Executive Officer and several other specialists.

Company Headquarters – contained the usual clerks and armourer, while the cooks were separated into a Mess Section.

Headquarters Section - the various NCOs and men who operated alongside the Battalion HQ staff.

Supply Section - a reduced version of the Ammunition & Pioneer Platoon found in the Infantry, with just a single Squad under a Sergeant.

Communication Section - was responsible for the Battalion's links with other units. The Communications Officer was though listed among the members of Company HQ.

Light Machine Gun Platoon - this unit was divided into two Sections, each serving four M1919A4 Browning light machine guns. No heavy machine guns were allocated to the Battalion and the gunners must have struggled to provide the same level of support as the M1917s in the Infantry Battalion. The Platoon also deployed three Bazookas for self defence.

Mortar Platoon - a reduced strength version of the Infantry, with only four 81-mm tubes. As with the Machine Gun Platoon, there were three Bazookas.

The Rifle Company - it was among the Rifle Companies that the Paratroops began to add their own unique touch. There were still three Rifle Platoons, but each carried a higher concentration of light fire support weapons.

The Platoon had two Rifle Squads, which retained the general appearance of the Infantry model. A Sergeant commanded assisted by a Corporal, both men promoted to Staff Sergeant and Sergeant respectively by 1944. A gunner, loader and ammunition bearer served the squad automatic weapon, while five riflemen and two scouts provided the bayonet strength. The difference in their weapons was noticeable. The automatic weapon was the M1919A4 or later A6 Browning light machine gun. While a much heavier load than the BAR it provided a good deal more firepower, something the Paratroops really needed.

Individual weapons issue for any airborne unit is best described as fluid, and the Parachute Rifle Squad provides a good demonstration. In 1942, each man was issued a .45-cal automatic pistol and an M1 rifle, with the exception of the assistant Squad leader, with a submachine gun, and the light machine gunner, with a carbine.

(Continued on next page)

early 1944 the Corporal's submachine was replaced by rifle and the automatic pistols were deleted.

The August 1944 amendments proposed that all three men serving the Browning light machine gun would carry carbines, the balance of the Squad rifles.

In practice however there was ample room for variation. Paratroopers were notorious for supplementing their regulation weapons with privately acquired .45-cal pistols and even revolvers for use if and when they became separated from their rifle during a drop. The submachine gun was also a popular weapon and both the Thompson and M3 were used in far greater numbers than the tables would suggest.

Two Rifle Squads served under a Platoon Headquarters. Each Platoon originally had two Officers, a 1st and 2nd Lieutenant, intended to reduce the risk of a scattered Platoon being separated from its commander. This was subsequently reduced to a single 1st Lieutenant, perhaps a reflection of the heavy casualties among junior leaders. They were aided by a Platoon Sergeant, Sergeant Guide and three messengers, one of whom operated the radio. Personal weapons are again a complicated story, and almost certainly were adapted to meet requirements. Carbines were issued to the officers, a submachine gun for the Platoon Sergeant, with rifles for the remainder. The Platoon Sergeant supposedly reverted to a rifle in early 1944, the Platoon Guide a carbine in mid 1944. A Platoon sniper rifle is only mentioned from August 1944, the weapon being the M1C, however M1903A4s were certainly in use before this time.

As there was no Weapons Platoon, each Rifle Platoon included a six man Mortar Squad serving a single 60-mm weapon. Each Platoon also had access to several unallocated support weapons, chief among these being a Bazooka. There were also a further two Browning light machine guns available which could be deployed as necessary. That gave the Battalion forty-four such weapons and allowed each Rifle Squad to effectively double its firepower.

Company Headquarters retained the usual roles of command and administrative support. From early 1944, when the submachine guns were allegedly removed from the Rifle Platoons, they received a pool of six such weapons, and had a fourth Bazooka.

3 Division **Combat troops of the U.S. Army are classified by the weapons and methods used in combat.**

Divisional facts:

- There were 5 types of divisions: [infantry](#), [mountain](#), [armored](#), [airborne](#), and [cavalry](#).
- [91 divisions](#) were mobilized during the war: 68 infantry divisions, 1 mountain division, 16 armored divisions, 5 airborne divisions, and 2 cavalry divisions.
- All divisions were activated in the United States except for the following divisions: Philippine (activated in the Philippines), Hawaiian (activated in Hawaii and renamed the 24th division), 25th (activated in Hawaii from troops of the Hawaiian division), and Americal (activated in New Caledonia.)
- There were three major theaters of operation during the war: Pacific (22 divisions were deployed to the Pacific), [Mediterranean](#) (15 divisions), and [Europe](#) (61 divisions). Seven divisions served in both the Mediterranean and European Theaters (1st, 3rd, 9th, 36th, 45th infantry divisions; 82nd airborne; and 2nd armored.)

• Archief Foto

• Two U.S. Army Sergeants preparing wartime Christmas presents for children.

- Two divisions were disbanded or deactivated before the end of the war: the Philippine division was destroyed and disbanded on 10 April 1942; and the 2nd Cavalry division was activated and inactivated twice: 15 Apr 41 to 15 Jul 42 and 23 Feb 43 to 10 May 44.
- Three divisions did not enter combat: 98th Infantry division, 13th Airborne division, and the 2nd Cavalry division.
- By June 1946, 74 divisions were inactivated or disbanded leaving 17 divisions on active duty.

Division Components

All divisions of the U.S. Army originated from the following four sources:

- [Regular Army](#)
- [National Guard](#)
- [Organized Reserves](#)
- [Army of the United States](#)

The numbering of divisions followed a pattern established in 1917 during World War I. The numbers 1 to 25 were reserved for the Regular Army; numbers 26 to 45 for the National Guard; and numbers 46 to 106 for the Army of the U.S. However, there were a number of exceptions. The two airborne divisions, 82nd and 101st, were redesignated Regular Army when they converted from infantry to airborne divisions. The 25th was formed from troops of the Hawaiian division and was classified as an Army of the U.S. division. The 42nd division was a National Guard division in World War II but was mobilized as an Army of the U.S. division.

Division Life Cycle

In general, a division went through the following phases during its existence:

(Continued on next page)

- **Cadre selection:** A cadre of officers and men (about 1300 men or 10% of the division) were selected from a current division to serve as the nucleus of the new division.
- **Division commander selection:** The commanding general of the division was selected by General George Marshal, chief of staff of the United States Army.
- **Cadre training:** The cadre trained for a few months prior to activation.
- **Officer fill out:** Officer schools and replacement centers sent personnel to fill the complement of officers.
- **Activation:** The division was formally activated, that is, put in to existence so that it can be filled out.
- **Division expansion:** Draftees and enlistees were integrated into the division bringing it up to its authorized strength.
- **Training:** The division trained for a year.
17 weeks of basic and advanced training
13 weeks of unit training

- 14 weeks of combined arms training and large-scale exercises
8 weeks of final training
- **More training:** The division participated in large scale, multi-division training exercises.
- **Overseas movement:** The division was moved to a port, loaded on transports and embarked to an overseas theater.
- **Additional training:** If possible the division trained for a few more weeks.
- **Combat:** The division moved to the front lines and entered combat.
- **Relieved:** Periodically the division was relieved from combat for rest, recuperation, re-equipping and retraining. After a break of a few days to a few months, the division re-entered the front lines.
- **Inactivation or remained on duty:** Personnel were returned to the United States and released from the Army and the division was de-mobilized. Most of the regular army divisions remained on duty in Europe or the Far East.

Casualties

The ten divisions with the most battle casualties are presented below. Casualties are defined as killed in action, wounded in action, captured and interned, and missing in action.

Casualties	Division	Theater
25,977	3rd Infantry Division	Mediterranean & European
23,277	9th Infantry Division	Mediterranean & European
22,660	4th Infantry Division	European
20,993	45th Infantry Division	Mediterranean & European
20,659	1st Infantry Division	Mediterranean & European
20,620	29th Infantry Division	European
19,466	36th Infantry Division	Mediterranean & European
19,200	90th Infantry Division	European
18,446	30th Infantry Division	European
17,087	80th Infantry Division	European

Days of Combat	Division	Theater
654	32nd Infantry Division	Pacific
600*	American Infantry Division	Pacific
592	37th Infantry Division	Pacific
531	3rd Infantry Division	Mediterranean & European
521	1st Cavalry Division	Pacific
511	45th Infantry Division	Mediterranean & European
500	34th Infantry Division	Mediterranean
443	1st Infantry Division	Mediterranean & European
422	82nd Airborne	Mediterranean & European
400	36th Infantry Division	Mediterranean & European

Sources:

Army Battle Casualties and Nonbattle Deaths in World War II, Final Report, 1 December 1941 - 31 December 1946,

*Major Johan van Waart
stelde bovenstaand artikel samen
en raadpleegde hiervoor vele bronnen*

